

Dziennik Urzędowy C 195

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

19 sierpnia 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	OPINIE	
	Rada	
2009/C 195/01	Opinia Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2011 przedstawionego przez Słowenię	1
<hr/>		
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2009/C 195/02	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE – Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	6
2009/C 195/03	Zawiadomienie komisji uchylające i zastępujące zawiadomienie nr 178/05 z dnia 31 lipca 2009 r. dotyczące organu uprawnionego do wydawania świadectw autentyczności w ramach rozporządzenia (WE) nr 620/2009.....	8

PL

2009/C 195/04	Komunikat komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa ⁽¹⁾	9
---------------	--	---

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2009/C 195/05	Kursy walutowe euro	21
---------------	---------------------------	----

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 195/06	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5604 – Dong/Kom-Strom) ⁽¹⁾	22
2009/C 195/07	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5421 – Panasonic/Sanyo) ⁽¹⁾	23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

RADA

OPINIA RADY

z dnia 7 lipca 2009 r.

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2011 przedstawionego przez Słowenię

(2009/C 195/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- 1) W dniu 7 lipca 2009 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program stabilności na lata 2008–2011 przedstawiony przez Słowenię.
- 2) Stabilny wzrost gospodarczy Słowenii w ostatnim okresie – wynoszący w latach 2004–2008 średnio 5 % – charakteryzowała wysoka dynamika eksportu i inwestycji. Bardzo duża otwartość gospodarki spowodowała, że boleśnie odczuwalne stały się skutki światowego kryzysu. W 2008 r. aktywność gospodarcza wyraźnie spadała, przy czym w ostatnim kwartale spadek ten był gwałtowny. Jednocześnie gospodarka odnotowała wzrost jednostkowych kosztów pracy. Ponadto spożycie prywatne było wprawdzie wspierane przez dynamiczny wzrost zatrudnienia i wynagrodzeń, ale jednocześnie wstrzymywały je wysoka inflacja i spadek zaufania konsumentów. Korzystając z pola manewru budżetowego dzięki umiarkowanemu poziomowi deficytu i zadłużenia na początku kryzysu, władze przyjęły środki wspierające gospodarkę, mające na celu stabilizację systemu finansowego, ochronę miejsc pracy i wzmocnienie potencjału wzrostowego, natomiast firmy korzystają także z ulg podatkowych, przyjętych jeszcze zanim zaczął się kryzys. Jednocześnie wobec konieczności poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych podjęto środki konsolidacyjne i już po przedstawieniu programu przyjęto dalsze oszczędności (w budżecie uzupełniającym, przyjętym przez rząd w dniu 17 czerwca), mające powstrzymać szybki wzrost deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, który zwiększył się z poniżej 1 % PKB w 2008 r. do ponad 5 % PKB w roku 2009 (przy czym około połowy tego wzrostu jest wynikiem działania automatycznych stabilizatorów). Najpoważniejszym wyzwaniem na przyszłość będzie wycofanie budżetowych środków stymulacyjnych oraz powrót do konsolidacji budżetowej, a także konieczność poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych poprzez reformę systemu emerytalnego. W związku z niedawnymi zmianami wynagrodzeń

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

i wydajności kolejnym wyzwaniem będzie zwiększenie konkurencyjności za pomocą odpowiedniej polityki płacowej oraz działania w dziedzinie badań naukowych i innowacji, które powinny przyczynić się do zwiększenia zaawansowania technologicznego w przemyśle wytwórczym.

- 3) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że po wzroście o 3,5 % w 2008 r. realny PKB spadnie o 4 % w roku 2009, a następnie powróci na ścieżkę wzrostową, a tempo tego wzrostu będzie coraz większe w pozostałych latach okresu objętego programem. Z dostępnych obecnie informacji ⁽¹⁾, zwłaszcza danych o realnym PKB za pierwszy kwartał 2009 r., które zostały przedstawione już po przedstawieniu programu, wynika że scenariusz ten jest oparty na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego. W 2009 r. wzrost gospodarczy może być niższy, niż przewidziano w programie, a ożywienie w 2010 r. może być słabsze. Z tego względu również bezrobocie może rosnąć nieco szybciej, niż przewidziano w aktualizacji programu. Przewidywania programu co do poziomu inflacji, zakładające jej znaczne wyhamowanie po skoku zanotowanym w 2008 r., wydają się realistyczne. W aktualizacji przewiduje się, że deficyt bilansu płatniczego zmniejszy się w 2009 r. bardziej, niż prognozują to służby Komisji (z poziomu 5,6 % PKB w 2008 r.), w związku ze znaczną korektą w dół wzrostu wynagrodzeń w sektorze prywatnym.
- 4) W wiosennej notyfikacji fiskalnej z 2009 r. szacuje się, że w 2008 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 0,9 % PKB, co jest zgodne z celem wyznaczonym w poprzedniej aktualizacji programu stabilności, ale ma miejsce w warunkach niższego, niż przewidywano wzrostu PKB (wynik 3,5 % wobec planowanych 4,6 %). Wykonanie budżetu charakteryzowało się przekroczeniami planu wydatków. Uniemożliwiły one uzyskanie wyniku lepszego, niż zakładano na 2008 r., co byłoby możliwe dzięki: i) lepszemu o ponad 1 punkt procentowy PKB wynikowi w 2007 r. w porównaniu z przewidywaniami zawartymi w poprzednim programie oraz ii) wyższemu niż zaplanowano w budżecie wzrostowi dochodów w 2008 r. Dochody wzrosły o 7,1 % zamiast planowanych 6,4 %, a większe od oczekiwanych były wpływy z podatku dochodowego, składek na ubezpieczenia społeczne i dochody pozapodatkowe. Wydatki wzrosły o 10,7 % zamiast planowanych 7,4 %, a przekroczenie planu zanotowano w inwestycjach publicznych, transferach społecznych i kosztach pracy.
- 5) Zgodnie z aktualizacją programu w 2009 r. planuje się znaczny wzrost deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do poziomu 5,1 % PKB w następstwie działania automatycznych stabilizatorów oraz różnych środków uznaniowych, a także wysokiej dynamiki transferów społecznych (zwłaszcza w związku z indeksacją) oraz kosztów pracy (w związku z umową o niwelowaniu „dysproporcji płacowych”). Zgodnie z programem łączna wartość zawartych w rządowych pakietach stymulacyjnych środków wspierających gospodarkę oraz środków o charakterze ekspansywnym podjętych jeszcze przed kryzysem (przede wszystkim ulg podatkowych dla przedsiębiorstw) wynosi niemal 2 % PKB. Jednocześnie przyjęto środki konsolidacyjne w postaci podwyżki stawek akcyzy oraz ograniczeń wydatków na wynagrodzenia w sektorze publicznym, zużycie pośrednie i inwestycje. Te ostatnie zapowiedziano w programie stabilności, a następnie jedynie częściowo potwierdzono w budżecie uzupełniającym. W programie przewiduje się wzrost deficytu strukturalnego (tj. salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe) o 1,25 punktu procentowego PKB (obliczonego zgodnie z powszechnie przyjętą metodyką), co oznacza ekspansywny kurs polityki budżetowej.
- 6) Przewidziana w programie strategia średniookresowa polega na obniżaniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w całym okresie objętym programem, z poziomu nieznacznie przekraczającego 5 % PKB w 2009 r. do 3,4 % PKB w roku 2011, przy czym korekta skoncentrowana jest w początkowych latach tego okresu. Deficyt pierwotny ma spadać nieco szybciej w związku z przewidywanym wzrostem obciążenia odsetkami. W programie potwierdzono, że średniookresowym celem budżetowym Słowenii jest deficyt strukturalny w wysokości 1 % PKB, jednak choć zamierza się dążyć do tego celu począwszy od 2010 r., to nie przewiduje się jego osiągnięcia w okresie objętym programem. Odzwierciedlając zamiar wycofania budżetowych środków stymulacyjnych wraz z poprawą sytuacji gospodarczej w 2011 r., przewidywana konsolidacja ma miejsce przede wszystkim po stronie wydatków, a jej centralnym elementem jest obniżenie subsydiów o 1 punkt procentowy PKB w latach 2009–2011. Program dopłat do wynagrodzeń powinien zostać wycofany w 2010 r., a pozostałe środki stymulacyjne po stronie wydatków – w roku 2011. Przewidywany wzrost obciążenia odsetkami o 0,25 punktu procentowego PKB w okresie objętym programem jest zasadniczo skompensowany spadkiem kosztów pracy jako odsetka PKB. Planuje się zamrożenie puli środków na transfery społeczne do końca 2010 r. (na poziomie osiągniętym w pierwszej połowie 2009 r.).

⁽¹⁾ Ocena uwzględnia w szczególności wiosenną prognozę służb Komisji z 2009 r., a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

Przewiduje się wzrost dochodów o 0,5 punktu procentowego PKB w 2010 r. Przewiduje się, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych, szacowany na 22,8 % PKB w 2008 r., zwiększy się o 13,5 punktu procentowego w okresie objętym programem. Ponad połowa wzrostu wskaźnika zadłużenia wynika ze znacznego wzrostu deficytu pierwotnego, ale przyczyniają się do niego również efekt kuli śnieżnej oraz znacząca korekta przepływów kapitału w 2009 r., będąca następstwem operacji dokapitalizowania i zastrzyków płynności w ramach wsparcia sektora finansowego.

- 7) Wyniki budżetowe mogą być gorsze, niż przewidziano w programie w całym objętym nim okresie. Po pierwsze wzrost gospodarczy może być niższy, niż przewidziano w programie. Po drugie, jak sugeruje przyjęty po przedstawieniu programu budżet uzupełniający, zapowiadane w programie stabilności ograniczenia wydatków na zużycie pośrednie i inwestycje w 2009 r. mogą nie zostać w pełni zrealizowane. Istnieje również ryzyko przekroczenia pułapów wydatków. Na przykład przewidywane dalsze obniżenie kosztów pracy musi jeszcze zostać uzgodnione z partnerami społecznymi. Trudne okazać się może również doprowadzenie do planowanego wycofania środków stymulacyjnych po stronie wydatków, które obejmują przede wszystkim subsydia. Po trzecie, oprócz skutków potencjalnie niższego wzrostu gospodarczego, począwszy od roku 2010 nastąpić może zmniejszenie dochodów, zwłaszcza z podatków pośrednich. Kolejne zagrożenie dla realizacji celów budżetowych związane jest również z dużymi gwarancjami rządowymi udzielonymi w ramach środków wsparcia sektora finansowego (w przypadku skorzystania z gwarancji wydatki wzrosną). Zagrożenia dla realizacji celów budżetowych, na które nakłada się niepewność co do korekty przepływów kapitału, mogą doprowadzić do szybszego wzrostu wskaźnika zadłużenia, niż przewidziano w programie.
- 8) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest w Słowenii znacznie powyżej średniej UE, co wynika głównie ze stosunkowo dużego przewidywanego wzrostu wydatków na emerytury w relacji do PKB w nadchodzących dekadach. Zgodnie z oceną zamieszczoną w programie sytuacja budżetowa w 2008 r., która jest gorsza niż wyjściowa sytuacja z poprzedniego programu, potęguje wpływ starzenia się społeczeństwa na długoterminową stabilność finansów państwa. Obniżenie deficytu pierwotnego w perspektywie średniookresowej, jak przewiduje się w programie, i podjęcie dalszych reform systemu emerytalnego w celu ograniczenia znaczącego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, zwłaszcza poprzez zachęcanie do dłuższej aktywności zawodowej, przyczyniłoby się do zmniejszenia wysokiego ryzyka dla długoterminowej stabilności finansów publicznych.
- 9) Ramy budżetowe Słowenii mogłyby zostać udoskonalone, zwłaszcza w zakresie kontroli nad wydatkami, w sytuacji gdy strategia konsolidacji oparta jest na ich ograniczaniu. Jednocześnie można by poprawić efektywność i skuteczność wydatków publicznych, między innymi w dziedzinie opieki zdrowotnej, tak aby ograniczenia wydatków nie miały negatywnego wpływu na poziom świadczonych usług. Aby osiągnąć ten cel, rząd zamierza od następnego cyklu budżetowego (2010–2011) wprowadzić budżetowanie zadaniowe, ale w programie nie podano szczegółowych informacji, jak ma to wyglądać w praktyce.
- 10) Słowenia przyjęła szereg środków mających chronić stabilność sektora finansowego. Jesienią 2008 r. wprowadzono nieograniczone gwarancje skarbu państwa dla depozytów bankowych osób fizycznych. Ponadto rząd ma prawo korzystać z następujących środków: (i) udzielać pożyczek instytucjom kredytowym, towarzystwom ubezpieczeniowym i reasekuracyjnym oraz towarzystwom emerytalnym, a także dokonywać inwestycji w akcje i udziały tych podmiotów; (ii) udzielać gwarancji skarbu państwa instytucjom kredytowym na potrzeby operacji refinansowych; (iii) dokonywać wykupu roszczeń od instytucji kredytowych. Planuje się wycofanie tych środków do końca 2010 r. Pułap łącznej wartości gwarancji skarbu państwa ustalono na poziomie 12 mld EUR (33 % PKB). Drugi pakiet środków, przyjęty na początku 2009 r., obejmuje program gwarancji skarbu państwa dla kredytów bankowych dla przedsiębiorstw, a także dokapitalizowanie Słoweńskiego Banku Eksportu i Rozwoju oraz Funduszu Przedsiębiorczości (łącznie na kwotę 0,6 % PKB). Ponadto rząd tymczasowo zdeponował w bankach przychody z niedawnych emisji obligacji.
- 11) Zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej, zatwierdzonym w grudniu 2008 r. przez Radę Europejską, Słowenia przyjęła dwa pakiety stymulacyjne. Wraz z przyjętymi jeszcze przed kryzysem ulgami podatkowymi dla przedsiębiorstw łączna wartość tych środków stymulacyjnych wynosi niemal 2 % PKB i zostanie częściowo sfinansowana za pomocą zapowiedzianych i przyjętych już środków konsolidacyjnych. Według budżetu uzupełniającego skutek netto wynosi ok. 0,75 % PKB. Wydaje się, że środki te stanowią adekwatną reakcję na pogorszenie koniunktury gospodarczej, biorąc pod uwagę fakt, że pole manewru budżetowego, które Słowenia zawdzięcza umiarkowanemu poziomowi deficytu i zadłużenia na początku kryzysu, ograniczone jest względami związanymi z długoterminową stabilnością finansów publicznych.

Przyjęte środki stymulacyjne można uznać za wprowadzone we właściwym momencie i właściwie ukierunkowane, jako że koncentrują się one na powstrzymaniu pogorszenia sytuacji na rynku pracy oraz na zwiększeniu potencjału wzrostu i konkurencyjności poprzez stymulowanie inwestycji w nowe technologie oraz nakładów na badania i rozwój. Po przedstawieniu programu stabilności rząd przyjął trzeci pakiet środków stymulacyjnych, dokonujący realokacji części środków z poprzednich dwóch pakietów w związku z niewielką popularnością programu dopłat do wynagrodzeń. Pakiet ten przewiduje dalsze wspieranie rynku pracy i wypłaty zryczałtowanych świadczeń dla osób w niekorzystnej sytuacji. Środki stymulacyjne związane z wydatkami (przede wszystkim subsydia) mają w założeniu charakter tymczasowy i obowiązywać mają przez rok lub dwa lata, natomiast pozostałe środki, w tym przyjęte wcześniej ulgi podatkowe, mają charakter stały. Do ożywienia koniunktury przyczynić się powinny także prowadzone inwestycje infrastrukturalne. Przyjęte przez władze środki związane są ze średniookresowym programem reform i z zaleceniami dla Słowenii, przedstawionymi przez Komisję w dniu 28 stycznia 2009 r. w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia i zatwierdzonymi podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 19 marca.

- 12) Przewiduje się, że po silnym wzroście w 2009 r. deficyt będzie stopniowo malał, zwłaszcza w roku 2010. Biorąc pod uwagę zagrożenia dla realizacji celów budżetowych, deficyt nie zostanie sprowadzony do poziomu poniżej wartości referencyjnej, wynoszącej 3 % PKB, do końca okresu objętego programem (2011). W 2009 r. prawdopodobny jest znaczny wzrost deficytu, być może powyżej celu przyjętego w programie. Przewidziany w programie kurs polityki budżetowej w latach 2010 i 2011 nie zapewnia odpowiedniej poprawy strukturalnej w kontekście potrzeby zapewnienia długoterminowej stabilności finansów publicznych, o ile nie przeprowadzona zostanie dalsza reforma systemu emerytalnej i nie zostaną usunięte wspomniane wyżej zagrożenia dla realizacji celów budżetowych, zwłaszcza poprzez wycofanie środków stymulacyjnych wraz z umocnieniem się poprawy koniunktury, wdrożenie dalszych środków konsolidacyjnych oraz zapewnienie ścisłej kontroli nad wydatkami. Ponadto wobec przewidywanego umocnienia się wzrostu gospodarczego należy przyspieszyć zaplanowane tempo korekty w 2011 r.
- 13) Jeśli chodzi o wymagania co do danych określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie zanotowano brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych (1).

Podsumowując, polityka budżetowa Słowenii w 2009 r. będzie miała charakter ekspansywny, zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Słowenia przyjęła środki wspierające gospodarkę zgodnie z polem manewru budżetowego, które zawdzięcza umiarkowanemu poziomowi deficytu i zadłużenia na początku kryzysu, a które wraz z ulgami podatkowymi dla przedsiębiorstw, przyjętymi jeszcze zanim zaczął się kryzys, wydają się stanowić adekwatną odpowiedź na Europejski plan naprawy gospodarczej. Środki te zostały przyjęte w odpowiednim czasie, są ukierunkowane i częściowo mają charakter przejściowy. Oprócz wsparcia gospodarki i zatrudnienia mają one na celu zwiększenie potencjału wzrostu i konkurencyjności poprzez stymulowanie inwestycji w nowe technologie oraz nakładów na badania i rozwój. Jednocześnie, jako że pole manewru budżetowego ograniczone jest względami związanymi z długoterminową stabilnością finansów publicznych, przyjęto środki konsolidacyjne, które mają pomóc sfinansować środki stymulacyjne. W programie zapowiedziano dodatkowe oszczędności w 2009 r., które – jak się wydaje – znalazły jedynie częściowe potwierdzenie w budżecie uzupełniającym przyjętym w dniu 17 czerwca. W kolejnych latach planuje się powrót do konsolidacji budżetowej oraz poprawę strukturalnego salda pierwotnego w latach 2010 i – w mniejszym stopniu – 2011, jednak nie przewiduje się sprowadzenia deficytu do poziomu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB do końca okresu objętego programem. Realizacja strategii budżetowej może napotkać przeszkody w związku z niższym niż przewidywane tempem wzrostu gospodarczego. Trudne okazać się może również doprowadzenie do wycofania środków stymulacyjnych, a także nie można wykluczyć ryzyka przekroczenia pułapów wydatków. Pomimo obecnie niskiego (choć szybko rosnącego) wskaźnika zadłużenia ryzyko dla stabilności finansów publicznych Słowenii w długim okresie ocenia się jako wysokie ze względu na przewidywane poważne skutki budżetowe związane ze starzeniem się społeczeństwa.

W świetle powyższej oceny wzywa się Słowenię, by:

- (i) w 2009 r. realizowała środki stymulacyjne zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej i w ramach paktu stabilności i wzrostu;
- (ii) w 2010 r. rozpoczęła wycofywanie budżetowych środków stymulacyjnych, jak zaplanowano w programie, a następnie za pomocą konkretnych środków przeprowadziła znaczną konsolidację; a jednocześnie by utrzymała wydatki administracji publicznej pod ścisłą kontrolą, udoskonalając zgodnie z planem ramy budżetowe;
- (iii) poprawiła długoterminową stabilność finansów publicznych poprzez podjęcie dalszych reform systemu emerytalnego, mając na względzie zwłaszcza zachęcanie do wydłużenia okresu aktywności zawodowej, wobec przewidywanego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa.

(1) Nie podano w szczególności danych na temat wierzytelności/zadłużenia netto wobec reszty świata.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2007	2008	2009	2010	2011
Realny PKB (zmiana w %)	PS kwiecień 2009	6,8	3,5	- 4,0	1,0	2,7
	KOM wiosna 2009	6,8	3,5	- 3,4	0,7	bd.
	PS listopad 2007	5,8	4,6	4,1	4,5	bd.
Inflacja HICP ⁽⁴⁾ (%)	PS kwiecień 2009	3,6	5,7	0,4	1,6	2,6
	KOM wiosna 2009	3,8	5,5	0,7	2,0	bd.
	PS listopad 2007	3,4	3,5	2,8	2,6	bd.
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PS kwiecień 2009	4,7	4,4	- 2,3	- 3,5	- 3,1
	KOM wiosna 2009	4,5	3,2	- 1,3	- 2,7	bd.
	PS listopad 2007	0,7	0,5	0,1	0,2	bd.
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS kwiecień 2009	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.
	KOM wiosna 2009	- 3,7	- 5,6	- 4,6	- 4,4	bd.
	PS listopad 2007	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS kwiecień 2009	0,5	- 0,9	- 5,1	- 3,9	- 3,4
	KOM wiosna 2009	0,5	- 0,9	- 5,5	- 6,5	bd.
	PS listopad 2007	- 0,6	- 0,9	- 0,6	0,0	bd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PS kwiecień 2009	1,8	0,2	- 3,6	- 2,2	- 1,6
	KOM wiosna 2009	1,8	0,2	- 3,9	- 4,7	bd.
	PS listopad 2007	0,7	0,2	0,6	1,1	bd..
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽²⁾ (% PKB)	PS kwiecień 2009	- 1,6	- 2,9	- 4,1	- 2,3	- 2,0
	KOM wiosna 2009	- 1,7	- 2,5	- 4,9	- 5,2	bd.
	PS listopad 2007	- 0,9	- 1,1	- 0,7	- 0,1	bd.
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PS kwiecień 2009	- 1,6	- 2,9	- 4,1	- 2,3	- 2,0
	KOM wiosna 2009	- 1,7	- 2,5	- 4,9	- 5,2	bd.
	PS listopad 2007	- 0,8	- 1,0	- 0,7	- 0,1	bd..
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS kwiecień 2009	23,4	22,8	30,5	34,1	36,3
	KOM wiosna 2009	23,4	22,8	29,3	34,9	bd.
	PS listopad 2007	25,6	24,7	23,8	22,5	bd.

Uwagi:

⁽¹⁾ Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie.

⁽²⁾ Na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu w wysokości - 3,9 %, 4,9 %, 1,0 % i 2,2 % odpowiednio w latach 2007–2010.

⁽³⁾ Zgodnie z najnowszym programem i z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. działania jednorazowe i tymczasowe wynoszą 0 % PKB.

⁽⁴⁾ W przypadku programów podano CPI.

Źródło:

Programy stabilności (PS); prognozy służb Komisji z wiosny 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 195/02)

Data przyjęcia decyzji	2.7.2008
Numer środka pomocy państwa	N 847/06
Państwo członkowskie	Słowacja
Region	Západné Slovensko
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Samsung Electronics LCD Slovakia s.r.o.
Podstawa prawna	Zákon č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov; Zákon č. 565/2001 Z.z. o investičných stimuloch v platnom znení; Zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov; Zákon č. 595/2003 Z.z. o daniach z príjmov, v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 4; Zákon č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení platnom k 31. decembru 2003, § 35b; Výnos Ministerstva hospodárstva č. 1/2005 o poskytovaní dotácií v rámci právomoci Ministerstva hospodárstva; Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 235/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o náležitostiach žiadosti o poskytnutie investičných stimulov; Zákon č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov, § 54.
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój regionalny, Zatrudnienie
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie, Ulga podatkowa
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 2 314 mln SKK
Intensywność pomocy	21,97 %
Czas trwania	—
Sektory gospodarki	Urządzenia elektryczne i optyczne

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky Mierová 19 827 15 Bratislava 212 SLOVENSKO/SLOVAKIA Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Špitálska ul. č. 8 812 67 Bratislava SLOVENSKO/SLOVAKIA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Data przyjęcia decyzji	17.6.2009
Numer środka pomocy państwa	N 584/08
Państwo członkowskie	Francja
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Régime d'aides aux énergies renouvelables de l'Agence pour le Développement et la Maîtrise de l'Energie 2009-2013
Podstawa prawna	Délibération du Conseil d'Administration de l'Agence pour le Développement et la Maîtrise de l'Energie n° 08-5-4 du 9 octobre 2008: «Système d'aides aux énergies renouvelables 2009-2013». Loi du 15 juillet 2008 relative au développement économique régional
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Ochrona środowiska
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 735 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	do 31.12.2013
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Agence de l'Environnement et de la Maîtrise de l'Energie 20 avenue du Grésillé BP 90406 49004 Angers Cedex 01 FRANCE
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Zawiadomienie komisji uchylające i zastępujące zawiadomienie nr 178/05 z dnia 31 lipca 2009 r. dotyczące organu uprawnionego do wydawania świadectw autentyczności w ramach rozporządzenia (WE) nr 620/2009

(2009/C 195/03)

Rozporządzeniem Rady (WE) nr 617/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 182 z dnia 15 lipca 2009 r. otwarto kontyngent taryfowy na przywóz mięsa wołowego wysokiej jakości.

W art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 620/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. określa się, że wprowadzenie do wolnego obrotu produktów przywożonych w ramach tego kontyngentu uwarunkowane jest przedstawieniem świadectwa autentyczności.

Następujący organ jest uprawniony do wydawania świadectw autentyczności w ramach tego rozporządzenia.

Food Safety and Inspection Service (FSIS) of the United States Department of Agriculture (USDA)
Washington D.C., 20250
UNITED STATES OF AMERICA

Komunikat komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 195/04)

1. WPROWADZENIE

- 1) Na spotkaniach w dniach 20 marca i 18–19 czerwca 2009 r. Rada Europejska potwierdziła zamiar działania na rzecz przywrócenia zaufania do rynków finansowych oraz ich prawidłowego funkcjonowania, co jest koniecznym warunkiem wyjścia z obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego. W obliczu systemowego charakteru kryzysu i wzajemnych powiązań istniejących w sektorze finansowym podjęto szereg działań na poziomie wspólnotowym w celu przywrócenia zaufania do systemu finansowego, utrzymania rynku wewnętrznego i zabezpieczenia kredytowania gospodarki⁽¹⁾.
  - 2) Inicjatywom tym powinny towarzyszyć działania na poziomie poszczególnych instytucji finansowych, aby umożliwić im przezwyciężenie obecnego kryzysu i odzyskanie długoterminowej rentowności do prowadzenia bardziej stabilnej akcji kredytowej bez wsparcia państwa. Do Komisji wpłynęło już wiele spraw dotyczących pomocy państwa związanych z interwencjami państw członkowskich mającymi na celu uniknięcie problemów z płynnością, wypłacalnością lub kredytowaniem. W trzech kolejnych komunikatach Komisja sformułowała wskazówki dotyczące opracowania i wdrożenia pomocy państwa na rzecz banków⁽²⁾. W komunikatach tych uznano, że kryzys jest na tyle poważny, iż uzasadnia przyznawanie pomocy, która może być uznana za zgodną na mocy art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Przedstawiono w nich zasady spójnego stosowania gwarancji państwowych, dokapitalizowania i pomocy związanej z aktywami o obniżonej jakości przez państwa członkowskie. Głównym powodem opracowania tych zasad było zapewnienie pełnego osiągnięcia celu, jakim w przypadku środków pomocy przeznaczonych na ratowanie jest stabilność finansowa i utrzymanie kredytowania, przy jednoczesnym zagwarantowaniu równych
- (1) W swoim komunikacie na szczyt Rady Europejskiej dnia 4 marca 2009 r. – Realizacja europejskiego planu naprawy, COM(2009) 114 wersja ostateczna – Komisja ogłosiła program reform, mający na celu naprawę bardziej ogólnych słabych punktów ram prawnych mających zastosowanie do instytucji finansowych działających we Wspólnocie.
- (2) Zob. Komunikat Komisji – Zastosowanie zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego (dalej zwany „komunikatem bankowym”) (Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8), Komunikat Komisji – Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji (dalej zwany „komunikatem o dokapitalizowaniu”) (Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2) oraz Komunikat Komisji w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (dalej zwany „komunikatem w sprawie aktywów o obniżonej jakości”) (Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1). Przegląd decyzji Komisji dostępny jest w dokumencie: State aid Scoreboard – Spring 2009 Update, Special edition on State aid interventions in the current financial and economic crisis, COM(2009) 164 wersja ostateczna z 8 kwietnia 2009.

szans bankom⁽³⁾ działającym w różnych państwach członkowskich oraz bankom otrzymującym wsparcie publiczne i tym, które są go pozbawione, a także unikając prześcignania się w udzielaniu dotacji, ograniczając pokusę nadużyć oraz zapewniając konkurencyjność europejskich banków na rynkach wspólnotowych i międzynarodowych.

- 3) Dzięki zasadom pomocy państwa możliwe jest zapewnienie spójności środków stosowanych przez te państwa członkowskie, które podjęły działania pomocowe. Jednak sama decyzja w sprawie wykorzystania zasobów państwowych, na przykład w celu ochrony banków przed aktywami o obniżonej jakości, należy do państw członkowskich. W niektórych przypadkach, instytucje finansowe będą w stanie przetrwać obecny kryzys bez większych dostosowań lub dodatkowej pomocy. W innych przypadkach, konieczna może być pomoc państwa w formie gwarancji, dokapitalizowania lub pomocy związanej z aktywami o obniżonej jakości.
- 4) W przypadku udzielenia pomocy państwa instytucji finansowej, państwo członkowskie powinno przedstawić plan odzyskania rentowności lub bardziej zasadniczy plan restrukturyzacji mający na celu potwierdzenie lub przywrócenie długoterminowej rentowności poszczególnych banków niewymagającej dalszej pomocy państwa. Określono już kryteria dotyczące warunków, w jakich może zaistnieć konieczność zastosowania bardziej gruntownej restrukturyzacji, oraz konieczność zastosowania środków przeciwdziałających zakłóceniu konkurencji wynikającemu z pomocy⁽⁴⁾. Niniejszy komunikat nie zmienia tych

(3) Niniejszy komunikat ma zastosowanie wyłącznie do instytucji finansowych, o których mowa w komunikacie bankowym. Dla ułatwienia w niniejszym komunikacie mowa jest o bankach. Jednak dotyczy on również, w odpowiednich przypadkach, innych instytucji finansowych, z uwzględnieniem różnic między nimi.

(4) Kryteria i szczególne okoliczności powodujące obowiązek przedłożenia planu restrukturyzacji wyjaśniono w komunikacie bankowym, komunikacie o dokapitalizowaniu i komunikacie w sprawie aktywów o obniżonej jakości. Dotyczą one w szczególności, choć nie tylko, sytuacji, gdy bank wykazujący poważne trudności finansowe został dokapitalizowany przez państwo lub bank, który korzysta z pomocy związanej z aktywami o obniżonej jakości, otrzymał już pomoc w dowolnej formie, która przyczynia się do pokrycia lub uniknięcia strat (z wyjątkiem udziału w programie gwarancji) i łącznie przekracza 2 % ogólnej wartości aktywów banku ważonych ryzykiem. Stopień restrukturyzacji będzie zależał od tego, jak poważna jest sytuacja danego banku. Z drugiej strony, zgodnie z wymienionymi wyżej komunikatami (szczególnie z pkt 40 komunikatu o dokapitalizowaniu oraz załącznikiem 5 komunikatu w sprawie aktywów o obniżonej jakości), w przypadku gdy bankom będącym zasadniczo w dobrej kondycji przekazano pewną ograniczoną kwotę pomocy, państwa członkowskie mają obowiązek przedłożyć Komisji sprawozdanie w sprawie wykorzystania zasobów państwowych, zawierające wszystkie informacje konieczne do oceny rentowności banku, wykorzystania otrzymanego kapitału oraz sposobu na powrót do niezależności od wsparcia publicznego. W ocenie rentowności należy zawrzeć profil ryzyka, wykazać, że banki te spełnią w przyszłości normy adekwatności kapitałowej, a także ocenić ich plany biznesowe.

kryteriów, lecz je uzupełnia, aby zwiększyć przewidywalność i zapewnić spójne podejście poprzez wyjaśnienie zasad oceniania przez Komisję tego, czy pomoc restrukturyzacyjna ⁽¹⁾ przyznana przez państwa członkowskie instytucjom finansowym w dobie obecnego kryzysu systemowego jest zgodna ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu.

- 5) Komunikat bankowy, komunikat o dokapitalizowaniu oraz komunikat w sprawie aktywów o obniżonej jakości przywołują podstawowe zasady ustanowione w wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽²⁾. Zasady te przewidują przede wszystkim, że pomoc na restrukturyzację powinna prowadzić do przywrócenia długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa bez pomocy państwa. Poza tym w miarę możliwości pomocy na restrukturyzację powinien towarzyszyć odpowiedni podział obciążeń oraz środki mające na celu zminimalizowanie zakłócenia konkurencji, które w dalszej perspektywie znacznie osłabiłyby strukturę i funkcjonowanie właściwego rynku.
- 6) Stosując powyższe zasady, należy mieć przede wszystkim na uwadze integralność rynku wewnętrznego i rozwój banków we Wspólnocie. Należy unikać rozdrobnienia i podziału rynku. Z chwilą, gdy obecny kryzys się skończy, europejskie banki powinny mieć silną pozycję światową opartą na jednolitym europejskim rynku finansowym. Komisja potwierdza również potrzebę wyprzedzania zmian i zarządzania nimi w sposób odpowiedzialny pod względem społecznym oraz podkreśla konieczność zachowania zgodności z prawodawstwem krajowym wdraża-

jącym dyrektywy wspólnotowe dotyczące informowania pracowników i konsultacji z nimi ⁽³⁾.

- 7) Niniejszy komunikat ma na celu wyjaśnienie, jak Komisja będzie badać pomoc na restrukturyzację banków w czasie obecnego kryzysu, uwzględniając konieczność zmiany dotychczasowej praktyki w świetle charakteru i światowego wymiaru kryzysu, systemową rolę sektora bankowego w całej gospodarce oraz skutki systemowe, które mogą wynikać z potrzeby restrukturyzacji wielu banków w tym samym okresie:

— Plan restrukturyzacji będzie musiał zawierać dokładną diagnozę problemów danego banku. Aby opracować trwałe strategie przywrócenia rentowności, banki będą musiały więc zastosować tzw. „test warunków skrajnych”. Podstawą pierwszych kroków w przywracaniu rentowności powinny być wspólne parametry, które będą w możliwie największym stopniu oparte na odpowiednich metodykach uzgodnionych na poziomie wspólnotowym. W odpowiednich przypadkach od banków będzie się także wymagać ujawnienia aktywów o obniżonej jakości ⁽⁴⁾,

— Biorąc pod uwagę nadrzędny cel, jakim jest stabilność finansowa, oraz powszechne trudności gospodarcze w całej Wspólnocie, na szczególną uwagę zasługuje opracowanie planu restrukturyzacji, a w szczególności zapewnienie wystarczająco elastycznego i realistycznego harmonogramu koniecznych etapów jego realizacji. Jeżeli z powodu okoliczności panujących na rynku nie jest możliwe natychmiastowe zastosowanie środków strukturalnych, należy wówczas wziąć pod uwagę średnioterminowe mechanizmy zabezpieczające,

— Komisja będzie stosować podstawową zasadę odpowiedniego podziału obciążeń między państwa członkowskie i banki będące beneficjentami z uwzględnieniem ogólnej sytuacji sektora finansowego. Jeżeli z powodu okoliczności panujących na rynku w okresie ratowania natychmiastowe wprowadzenie znacznego podziału obciążeń nie jest możliwe, należy tę kwestię uwzględnić na późniejszym etapie realizacji planu restrukturyzacji,

— Środki mające na celu ograniczenie zakłócenia konkurencji przez bank otrzymujący pomoc w tym samym lub innym państwie członkowskim powinny być tak opracowane, aby ograniczyć wszelkie niekorzystne skutki dla innych banków, uwzględniając jednocześnie fakt, że w związku z systemowym charakterem obecnego kryzysu konieczna jest bardzo szeroko zakrojona interwencja państwa w tym sektorze,

⁽¹⁾ Tj. pomocy, którą Komisja tymczasowo zatwierdziła jako pomoc na ratowanie zgodnie z Wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2) lub pomocy tymczasowo zatwierdzonej na mocy art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu, a także wszelkiej nowej pomocy zgłaszanej w miarę potrzeb restrukturyzacyjnych. Do oceny pomocy na restrukturyzację przyznanej bankom w dobie obecnego kryzysu systemowego będzie miał zatem zastosowanie niniejszy komunikat, a nie wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

⁽²⁾ Komisja przyjęła w przeszłości wiele decyzji w sprawie pomocy na restrukturyzację (zgodna na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu) na rzecz banków znajdujących się w trudnej sytuacji w oparciu o rozległy proces restrukturyzacji umożliwiający beneficjentom odzyskanie długoterminowej rentowności bez pomocy nadmiernej szkodzącej konkurentom. Typowe strategie restrukturyzacyjne obejmowały reorientację modeli działalności, likwidację lub zbycie oddziałów lub spółek zależnych, zmiany w systemie zarządzania aktywami i pasywami, sprzedaż jako podmiotu kontynuującego działalność lub podział i sprzedaż poszczególnych części działalności realnym konkurentom. Zob. na przykład decyzja Komisji 98/490/WE z dnia 20 maja 1998 r. dotycząca pomocy przyznanej przez Francję na rzecz grupy Crédit Lyonnais (Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 28), decyzja Komisji 2005/345/WE z dnia 18 lutego 2004 r. dotycząca przyznania przez Niemcy pomocy na restrukturyzację na rzecz Bankgesellschaft Berlin AG (Dz.U. L 116 z 4.5.2005, s. 1), decyzja Komisji 2009/341/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie C 9/2008 (ex NN 8/2008, CP 244/2007) przyznanej przez Niemcy na rzecz banku Sachsen LB (Dz.U. L 104, 24.4.2009, s. 34) oraz tablica wyników w dziedzinie pomocy państwa za jesiień 2006, COM(2006) 761 wersja ostateczna, s. 28 (http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/2006_autumn_en.pdf), wraz ze specjalnym badaniem na temat pomocy na ratowanie i restrukturyzację.

⁽³⁾ Zob. też komunikat w sprawie restrukturyzacji i zatrudnienia z dnia 31 marca 2005 r. (COM(2005) 120 wersja ostateczna z dnia 31 marca 2005) oraz dobra praktyka w zakresie restrukturyzacji, uzgodniona przez europejskich partnerów społecznych w listopadzie 2003 r.

⁽⁴⁾ Zgodnie z komunikatem w sprawie aktywów o obniżonej jakości.

— Przyznanie dodatkowej pomocy w okresie restrukturyzacji powinno być możliwe, jeśli jest uzasadnione względami stabilności finansowej. Wszelką dodatkową pomoc należy ograniczyć do minimum niezbędnego do zapewnienia rentowności.

8) Sekcja 2 dotyczy przypadków, w których państwo członkowskie ma obowiązek zgłosić plan restrukturyzacji⁽¹⁾. Zasady przywołane w tej sekcji poprzez analogię mają zastosowanie do sytuacji, w których państwo członkowskie nie ma formalnego obowiązku zgłoszenia planu restrukturyzacji, ale musi wykazać rentowność⁽²⁾ banku będącego beneficjentem. W tym drugim przypadku, z wyjątkiem sytuacji budzących wątpliwości, Komisja będzie zwykle wymagać mniej szczegółowych informacji⁽³⁾. W przypadku wątpliwości, Komisja będzie, w szczególności, wnosić o przedstawienie dowodów przeprowadzenia odpowiedniego testu warunków skrajnych, zgodnie z pkt 13 oraz potwierdzenia wyników testu warunków skrajnych przez właściwe władze krajowe. Sekcje 3, 4 i 5 mają zastosowanie tylko w przypadkach, w których państwo członkowskie ma obowiązek zgłoszenia planu restrukturyzacji. W sekcji 6 wyjaśniono tymczasowy charakter niniejszego komunikatu. Ma ona zastosowanie zarówno do państw członkowskich, które mają obowiązek zgłoszenia planu restrukturyzacji dla beneficjenta pomocy, jak i do państw członkowskich, od których wymaga się tylko wykazania rentowności beneficjenta pomocy.

2. PRZYWRÓCENIE DŁUGOTERMINOWEJ RENTOWNOŚCI

9) Jeżeli w związku z poprzednimi wskazówkami lub decyzjami Komisji państwo członkowskie ma obowiązek przedłożyć plan restrukturyzacji⁽⁴⁾, powinien on być kompleksowy, szczegółowy i oparty na spójnej koncepcji. Należy w nim wykazać, w jaki sposób bank zamierza jak najszybciej powrócić do długoterminowej rentowności niewymagającej dalszej pomocy państwa⁽⁵⁾. Zgłoszenie każdego planu restrukturyzacji powinno zawierać jego porównanie z innymi opcjami, takimi jak podział lub przejęcie przez inny bank, aby Komisja mogła ocenić⁽⁶⁾, czy dostępne są rozwiązania oparte na warunkach rynkowych, mniej kosztowne lub mniej zakłócające konkurencję, zgodne z utrzymaniem stabilności finansowej. Jeżeli przywrócenie rentowności danego banku nie jest możliwe, w planie

restrukturyzacji należy wskazać sposób jego zorganizowanej likwidacji.

10) W planie restrukturyzacji należy podać przyczyny problemów banku i jego słabe punkty oraz wyjaśnić, jak proponowane środki restrukturyzacyjne pomogą rozwiązać najważniejsze problemy banku.

11) W planie restrukturyzacji powinny znaleźć się informacje dotyczące modelu działalności beneficjenta, w tym w szczególności jego struktury organizacyjnej, finansowania (wykazujące rentowność krótko- i długoterminowej struktury finansowania⁽⁷⁾), ładu korporacyjnego (wykazujące zapobieganie konfliktom interesu i konieczne zmiany w systemie zarządzania⁽⁸⁾), zarządzania ryzykiem (w tym ujawnienia aktywów o obniżonej jakości i rozważnego tworzenia rezerw na wypadek zagrożonych aktywów), zarządzania aktywami i pasywami, przepływów środków pieniężnych (które powinny osiągnąć wystarczający poziom bez udziału wsparcia państwa), zobowiązań pozabilansowych (wykazujące ich bezpieczeństwo i konsolidację w przypadku znacznego zaangażowania banku⁽⁹⁾), stosunku zadłużenia do kapitału własnego, bieżącej i przyszłej adekwatności kapitałowej z odpowiednimi przepisami dotyczącymi nadzoru (opartymi na zasadach ostrożnej wyceny i odpowiedniego tworzenia rezerw), a także struktury zachęt w zakresie wynagrodzeń⁽¹⁰⁾, wykazujące w jaki sposób wspiera ona długoterminową rentowność beneficjenta.

12) Analizę rentowności należy przeprowadzić dla każdej działalności gospodarczej i każdego ośrodka zysków, w odpowiednim rozbięciu. Powrót banku do rentowności powinien wynikać przede wszystkim ze środków wewnętrznych. Może się on opierać o takie czynniki zewnętrzne jak zmiany cen i zmiany popytu, na które przedsiębiorstwo nie ma większego wpływu, tylko jeżeli poczynione założenia rynkowe są ogólnie uznane. Restrukturyzacja wymaga wycofania się z działalności, która w perspektywie średnioterminowej nadal przynosiłaby straty strukturalne.

13) Bank osiąga długoterminową rentowność, jeśli jest w stanie pokryć wszystkie swoje koszty wraz z amortyzacją i opłatami finansowymi oraz wypracować odpowiedni zwrot zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem profilu ryzyka banku. Bank poddany restrukturyzacji powinien być w stanie konkurować o kapitał na rynku na podstawie własnych osiągnięć zgodnie z odpowiednimi wymogami prawnymi. Przewidywane wyniki planowanej restrukturyzacji należy przedstawić w oparciu o scenariusz podstawowy oraz scenariusz „warunków skrajnych”. W tym celu, w planach restrukturyzacji należy wziąć pod uwagę między innymi obecny stan rynków finansowych oraz ich perspektywy, zakładając zarówno scenariusz podstawowy jak i najgorszy. Przeprowadzanie testu warunków skrajnych powinno przebiegać z uwzględnieniem kilku scenariuszy i obejmować kombinację różnych sytuacji problemowych

⁽¹⁾ Zgodnie z komunikatem bankowym, komunikatem o dokapitalizowaniu i komunikatem w sprawie aktywów o obniżonej jakości. Zob. pkt 4 niniejszego komunikatu.

⁽²⁾ Zgodnie z komunikatem bankowym, komunikatem o dokapitalizowaniu i komunikatem w sprawie aktywów o obniżonej jakości w przypadku, gdy bankom będącym zasadniczo w dobrej kondycji przekazano pewną ograniczoną kwotę pomocy, państwa członkowskie mają obowiązek przedłożyć Komisji ocenę rentowności.

⁽³⁾ W szczególności, zgodnie z pkt 40 komunikatu o dokapitalizowaniu oraz załącznikiem 5 komunikatu w sprawie aktywów o obniżonej jakości.

⁽⁴⁾ Zgodnie z pkt 8 niniejszego komunikatu, jeżeli sekcja 2 dotycząca planu restrukturyzacji, zasady w niej przywołane poprzez analogię mają zastosowanie również do ocen rentowności.

⁽⁵⁾ W załączniku zamieszczono przykładowy wzór planu restrukturyzacji.

⁽⁶⁾ W odpowiednich przypadkach Komisja zwróci się do konsultantów zewnętrznych o zbadanie zgłoszonych planów restrukturyzacji w celu oceny rentowności, podziału obciążeń i zminimalizowania zakłócenia konkurencji. Może ona również zażądać poświadczenia niektórych elementów przez organy nadzorcze.

⁽⁷⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji z dnia 2 kwietnia 2008 r. w sprawie NN 1/2008 *Northern Rock*, (Dz.U. C 135 z 3.6.2008, s. 21), oraz decyzja 2009/341/WE w sprawie C 9/2008 *SachsenLB*.

⁽⁸⁾ Zob. decyzja 2009/341/WE w sprawie C 9/2008 *SachsenLB*.

⁽⁹⁾ Z wyjątkiem należyte uzasadnionych okoliczności. Zob. decyzja Komisji z dnia 21 października 2008 r. w sprawie C 10/2008 *IKB*, jeszcze nieopublikowana.

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z zaleceniem Komisji 2009/384/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 120, 15.5.2009, s. 22).

oraz opcję przedłużonej globalnej recesji. Założenia należy porównać z odpowiednimi wskaźnikami dla całego sektora, odpowiednio zmienionymi w celu uwzględnienia nowych elementów obecnego kryzysu na rynkach finansowych. Plan powinien obejmować środki umożliwiające spełnienie ewentualnych wymogów mogących wyniknąć z przeprowadzania testu warunków skrajnych. Test należy w możliwie największym stopniu oprzeć na wspólnych parametrach uzgodnionych na poziomie wspólnotowym (jak na przykład metodyka opracowana przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego), w odpowiednich przypadkach dostosowanych do szczególnych warunków danego kraju i banku.

- 14) Podczas obecnego kryzysu rządy dokapitalizują banki na zasadach wybranych głównie ze względu na kwestię stabilności finansowej a nie zysku, który byłby do przyjęcia dla inwestora prywatnego. Długoterminowa rentowność wymaga zatem, aby każda otrzymana pomoc państwa została w określonym czasie zwrócona, jak przewidziano w chwili jej przyznawania, lub aby była odpłatna zgodnie z normalnymi warunkami rynkowymi, gwarantując w ten sposób wstrzymanie jakiegokolwiek dalszej pomocy państwa. Ponieważ Traktat nie zawiera postanowień dotyczących prawa własności, przepisy dotyczące pomocy państwa mają zastosowanie bez względu na to, czy dany bank znajduje się w rękach prywatnych, czy państwowych.
- 15) Aby szybko przywrócić rentowność, okres restrukturyzacji powinien być jak najkrótszy. Komisja może jednak, ze względu na trwający kryzys, pozwolić, aby na niektóre środki strukturalne przeznaczyć więcej czasu niż zwykle, przede wszystkim aby uniknąć pogorszenia warunków na rynkach poprzez „alarmową wyprzedzą”⁽¹⁾. Restrukturyzację należy jednak rozpocząć jak najszybciej i nie powinna ona trwać dłużej niż pięć lat⁽²⁾, aby była skuteczna i umożliwiła wiarygodny powrót banku do rentowności.
- 16) Gdyby okazało się, że w celu przywrócenia rentowności konieczna jest w okresie restrukturyzacji dalsza pomoc, nieprzewidziana w zgłoszonym planie restrukturyzacji, będzie ona podlegała obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia *ex ante* i zostanie uwzględniona w ostatecznej decyzji Komisji.

Przywrócenie rentowności poprzez sprzedaż banku

- 17) Sprzedaż znajdującego się w trudnej sytuacji banku innej instytucji finansowej może pomóc przywrócić długoterminową rentowność, jeśli nabywcą jest przedsiębiorstwo rentowne i zdolne do przejęcia banku w trudnej sytuacji. Może się to również przyczynić do przywrócenia zaufania do rynku oraz do konsolidacji sektora finansowego. W tym celu nabywca powinien wykazać, że nowy, zintegrowany podmiot będzie rentowny. W przypadku sprzedaży

również należy przestrzegać wymogów rentowności, wkładu własnego i ograniczonego zakłócenia konkurencji.

- 18) Zasadniczo należy zagwarantować przejrzysty, obiektywny, bezwarunkowy i niedyskryminujący proces sprzedaży z zachowaniem warunków uczciwej konkurencji, aby wszystkim potencjalnym inwestorom zapewnić jednakowe szanse⁽³⁾.
- 19) Ponadto, bez uszczerbku dla systemu kontroli połączeń, jaki może mieć zastosowanie, oraz uznając, że sprzedaż banku znajdującego się w trudnej sytuacji i otrzymującego pomoc na rzecz konkurenta może jednocześnie przyczynić się do przywrócenia długoterminowej rentowności oraz do zwiększenia konsolidacji w sektorze finansowym, nie powinno się zezwolić na taką sprzedaż, której wynikiem będzie, jak daje się stwierdzić po pobieżnej ocenie, poważne zakłócenie skutecznej konkurencji, chyba że jednocześnie podjęte zostaną odpowiednie środki mające na celu zaradzenie takim zakłóceniom.
- 20) Sprzedaż banku może się wiązać również z pomocą państwa na rzecz nabywcy lub sprzedawanej działalności⁽⁴⁾. Jeśli odbywa się ona w ramach otwartego i bezwarunkowego przetargu, przeprowadzonego z zachowaniem warunków uczciwej konkurencji, a aktywa przekazuje się oferentowi proponującemu najwyższą cenę, cenę sprzedaży uznaje się za cenę rynkową i można wykluczyć pomoc na rzecz nabywcy⁽⁵⁾. W wyjątkowych przypadkach można uznać, że ujemna cena sprzedaży (lub wsparcie finansowe w celu rekompensaty takiej ceny) nie zawiera pomocy państwa, jeśli sprzedający poniósłby wyższe koszty w przypadku likwidacji⁽⁶⁾. Przy obliczaniu kosztów likwidacji w takiej sytuacji Komisja uwzględni tylko te pasywa, które zaakceptowałby inwestor prywatny⁽⁷⁾. W ten sposób wyeliminowane zostaną pasywa będące wynikiem pomocy państwa⁽⁸⁾.
- 21) Gdy nie ma możliwości wiarygodnego powrotu banku w trudnej sytuacji do długoterminowej rentowności, należy zawsze rozważyć jego kontrolowaną likwidację lub sprzedaż na aukcji. Rządy powinny zachęcać nierentowne podmioty do opuszczenia rynku, jednocześnie umożliwiając przeznaczenie na ten proces odpowiednio długiego

⁽³⁾ Zob. również pkt 20.

⁽⁴⁾ Zob. na przykład decyzja 2009/341/WE w sprawie C 9/2008 *SachsenLB*.

⁽⁵⁾ Sam brak procedury przetargowej nie oznacza automatycznie, że nabywca ma prawo do otrzymania pomocy państwa.

⁽⁶⁾ Wiązałoby się to zazwyczaj z przyznaniem pomocy na rzecz sprzedawanej działalności gospodarczej.

⁽⁷⁾ Sprawy połączone C-278/92, C-279/92 i C-280/92, *Hytasa* [1994], Rec. I-4103, pkt 22.

⁽⁸⁾ Zob. sprawa C-334/99 *Gröditzter Stahlwerke* [2003] Rec. I-1139, pkt 134 i nast. oraz decyzja Komisji 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/2008 (ex NN 77/2006) *Bank Burgenland*, (Dz.U. L 239 z 6.9.2008, s. 32).

⁽¹⁾ Rozumianą jako sprzedawanie dużych ilości aktywów po obecnych niskich cenach rynkowych, co może doprowadzić do dalszego obniżania cen.

⁽²⁾ Praktyką Komisji jest akceptowanie 2-letnich do 3-letnich okresów trwania restrukturyzacji.

czasu, z korzyścią dla stabilności finansowej. W komunikacie bankowym przewidziano procedurę przeprowadzania takiej likwidacji⁽¹⁾. Ciekawą opcją dla poprawnie funkcjonujących banków może być również nabycie „dobrych” aktywów i pasywów banku znajdującego się w trudnej sytuacji, ponieważ może to być mniej kosztowny sposób na poszerzenie bazy depozytów i budowy stosunków z rzetelnymi pożyczkobiorcami. Możliwym do zaakceptowania sposobem na powrót do rentowności jest również utworzenie autonomicznego „dobrego” banku, zachowującego „dobre” aktywa i pasywa istniejącego banku, pod warunkiem że taki nowy podmiot nie zakłóci nadmiernie konkurencji.

3. WKŁAD WŁASNY BENEFICJENTA (PODZIAŁ OBCIĄŻEŃ)

- 22) Aby ograniczyć zakłócenia konkurencji i pokusę nadużyć, pomoc należy ograniczyć do niezbędnego minimum, a beneficjent pomocy powinien wnieść odpowiedni wkład własny w koszty restrukturyzacji. Wkład własny banku i właścicieli jego kapitału w restrukturyzację powinien być jak największy. Jest to konieczne po to, aby ratowane banki poniosły należytą odpowiedzialność za konsekwencje swoich zachowań w przeszłości oraz aby stworzyć odpowiednie zachęty na przyszłość.

Ograniczenie kosztów restrukturyzacji

- 23) Pomoc na restrukturyzację należy ograniczyć do pokrycia tylko tych kosztów, które są konieczne do przywrócenia rentowności. Oznacza to, że nie należy przekazywać przedsiębiorstwu zasobów państwowych, które zostałyby wykorzystane na finansowanie działań zakłócających rynek, niezwiązanych z procesem restrukturyzacji. Na przykład, nabycia akcji innych przedsiębiorstw lub nowych inwestycji nie można finansować z pomocy państwa, chyba że jest to konieczne w celu przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa⁽²⁾.

Ograniczenie kwoty pomocy, znaczny wkład własny

- 24) Aby ograniczyć kwotę pomocy do niezbędnego minimum, do finansowania restrukturyzacji banki powinny w pierwszej kolejności wykorzystywać środki własne. Może się to wiązać na przykład ze sprzedażą aktywów. Pomoc państwa powinna być udzielana na zasadach

⁽¹⁾ Zob. pkt 43 do 50 komunikatu bankowego. W celu przeprowadzenia takiego kontrolowanego opuszczenia rynku pomoc na likwidację można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeśli na przykład jest ona potrzebna na tymczasowe dokapitalizowanie banku pomostowego lub struktury pomostowej lub też na zaspokojenie roszczeń niektórych grup wierzycieli, jeśli jest to uzasadnione koniecznością utrzymania stabilności finansowej. Zob. przykłady takiej pomocy i warunków, w jakich uznano ją za zgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji z dnia 1 października 2008 r. w sprawie NN 41/2008 Zjednoczone Królestwo, *Rescue aid to Bradford & Bingley* (Dz.U. C 290 z 13.11.2008, s. 2), oraz w decyzji Komisji z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie NN 39/2008 DK, *Aid for liquidation of Roskilde Bank* (Dz.U. C 12 z 17.1.2009, s. 3).

⁽²⁾ Zob. sprawa T-17/03 *Schmitz-Gotha* [2006] Zb.Orz. II – 1139.

odzwierciedlających odpowiedni podział obciążeń kosztami⁽³⁾. Oznacza to, że koszty związane z restrukturyzacją ponosi nie tylko państwo, ale również inwestorzy, bilansując straty dostępnym kapitałem i ponosząc odpowiednią opłatę z tytułu interwencji państwa⁽⁴⁾. Niemniej jednak, zdaniem Komisji wcześniejsze ustalanie progów dotyczących podziału obciążeń nie jest właściwe w przypadku obecnego kryzysu systemowego, ponieważ celem jest ułatwianie dostępu do kapitału prywatnego i powrót do normalnych warunków rynkowych.

- 25) Każde ewentualne odstępstwo od odpowiedniego podziału obciążeń przed zastosowaniem środka, przyznane wyjątkowo w fazie ratowania z uwagi na stabilność finansową, musi zostać zrekompensowane wkładem na późniejszym etapie restrukturyzacji, na przykład w formie klauzul o wycofaniu lub bardziej dogłębnej restrukturyzacji, w tym dodatkowych środków mających na celu ograniczenie zakłócenia konkurencji⁽⁵⁾.

- 26) Banki powinny być w stanie wynagrodzić kapitał, włącznie w formie dywidendy i kuponów na zaległe długi podporządkowane, z zysków, jakie przynosi ich działalność. Nie powinny one jednak wykorzystywać pomocy państwa na wypłacanie wynagrodzenia z tytułu korzystania z własnych funduszy (kapitału i długów podporządkowanych), jeśli prowadzona działalność nie przynosi wystarczających zysków. Zatem w kontekście restrukturyzacji uznaniowe wyrównywanie strat (na przykład poprzez uwalnianie rezerw lub ograniczanie kapitału) przez banki będące beneficjentami w celu zagwarantowania wypłaty dywidendy i realizacji kuponów na zaległe długi podporządkowane jest zasadniczo niezgodne z celem, jakim jest podział obciążeń⁽⁶⁾. Może zaistnieć konieczność zrównoważenia takiego działania poprzez zapewnienie zdolności banku do refinansowania i zaoferowanie zachęt do wycofania się z programu pomocy⁽⁷⁾. W ramach zachęcania banku będącego beneficjentem do refinansowania Komisja może pozytywnie przyjąć realizację kuponów na nowo wyemitowane hybrydowe instrumenty kapitałowe o większym stopniu uprzywilejowania niż istniejące długi podporządkowane. W każdym przypadku w trakcie restrukturyzacji banki

⁽³⁾ Zgodnie z dotychczasowymi komunikatami Komisji, w szczególności z komunikatem w sprawie aktywów o obniżonej jakości, zob. pkt 21 i nast.

⁽⁴⁾ Szczegółowe wskazówki w sprawie wyceny gwarancji państwowych, dokapitalizowania oraz środków pomocy związanej z aktywami Komisja przedstawiła odpowiednio w komunikacie bankowym, komunikacie o dokapitalizowaniu i komunikacie w sprawie aktywów o obniżonej jakości. W zakresie, w jakim bank ponosi wspomnianą opłatę, pozycja udziałowców banku jest postrzegana jako osłabiona w sensie finansowym.

⁽⁵⁾ Komunikat w sprawie aktywów o obniżonej jakości, pkt 24 i 25. Zob. również sekcja 4 niniejszego komunikatu.

⁽⁶⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie N 615/2008 *Bayern LB* (Dz.U. C 80 z 3.4.2009, s. 4). Nie uniemożliwia to jednak bankom realizacji kuponów w przypadku ciężących na nich zobowiązań prawnych.

⁽⁷⁾ Zob. komunikat w sprawie aktywów o obniżonej jakości, pkt 31, oraz wyważone podejście do restrykcji w zakresie dywidendy przedstawione w komunikacie o dokapitalizowaniu, pkt 33, 34 i 45, odzwierciedlające fakt, że pomimo iż tymczasowe zakazy dotyczące wypłaty dywidendy lub realizacji kuponów mogą pomóc zatrzymać kapitał w banku i zwiększyć bufor środków, poprawiając tym samym wypłacalność banku, to jednocześnie mogą utrudnić dostęp banku do prywatnych źródeł finansowania lub co najmniej podnieść koszt nowego, przyszłego finansowania.

zazwyczaj nie powinny mieć możliwości nabywania swoich własnych akcji.

- 27) Przyznanie dodatkowej pomocy w okresie restrukturyzacji powinno być możliwe, jeśli jest uzasadnione względami stabilności finansowej. Wszelką dodatkową pomoc należy ograniczyć do minimum niezbędnego do zapewnienia rentowności.

4. OGRANICZANIE ZAKŁÓCEŃ KONKURENCJI ORAZ ZAPEWNIANIE KONKURENCYJNOŚCI SEKTORA BANKOWEGO

Rodzaje zakłóceń

- 28) Pomoc państwa może stanowić wsparcie stabilności finansowej w czasach kryzysu systemowego oraz mieć szersze pośrednie efekty pozytywne, może jednak również powodować różnego rodzaju zakłócenia konkurencji. W sytuacji, gdy banki konkurują w oparciu o swoje produkty i usługi, te, które skumulowały nadmierne ryzyko lub stosują nieodpowiednie modele działalności, ostatecznie stracą udziały w rynku i być może go opuszczą, podczas gdy bardziej skuteczni konkurenci wejdą na rynek lub rozwiną swoją dotychczasową działalność. Pomoc państwa, poprzez sztuczne utrzymywanie pozycji rynkowej beneficjentów, podtrzymuje istniejące zakłócenia konkurencji wywołane nadmiernym ryzykiem i stosowaniem nieodpowiednich modeli działalności. Może ona w ten sposób wywołać u beneficjentów pokusę nadużyć i jednocześnie osłabić motywację nie-beneficjentów do konkurowania, inwestowania i innowacji. Pomoc państwa może także negatywnie wpłynąć na jednolity rynek poprzez przerzucanie na inne państwa członkowskie niesprawiedliwie wysokich obciążeń dostosowań strukturalnych oraz powiązanych problemów społecznych i gospodarczych, jednocześnie tworząc bariery wejścia na rynek i zmniejszając zachęty do prowadzenia działalności transgranicznej.

- 29) Stabilność finansowa jest podstawowym celem pomocy udzielanej na rzecz sektora finansowego w dobie kryzysu systemowego, ale skutkiem krótkoterminowej ochrony stabilności systemu nie powinny być długofalowe szkody w zakresie równości szans i konkurencyjności rynku. Dlatego właśnie ważną rolę odgrywają środki mające na celu ograniczenie zakłóceń konkurencji będących wynikiem pomocy państwa, między innymi z wymienionych poniżej powodów. Po pierwsze, kryzys dotknął banki w całej Wspólnocie w bardzo różnym stopniu, a pomoc państwa na ratowanie i restrukturyzację banków znajdujących się w trudnej sytuacji może zaszkodzić pozycji tych banków, które utrzymały zasadniczo dobrą kondycję, i wpłynąć negatywnie na stabilność finansową. W sytuacji kryzysu finansowego, gospodarczego i budżetowego różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi pod względem zasobów dostępnych na interwencje publiczne stają się jeszcze bardziej wyraźne i szkodzą równości szans na jednolitym rynku. Po drugie, interwencje krajowe przeprowadzane podczas obecnego kryzysu będą ze swej natury koncentrowały uwagę na rynkach krajowych, co prowadzi do poważnego ryzyka repatriacji kapitału

i rozdrobnienia jednolitego rynku. Obecność beneficjentów pomocy na rynku należy poddać ocenie w celu zapewnienia bardziej skutecznej konkurencji i zapobieżenia umacnianiu pozycji rynkowej, barierom wejścia i zniechęcaniu do działalności transgranicznej, interesem niekorzystną dla europejskich przedsiębiorców i konsumentów. Po trzecie, obecna skala interwencji publicznej koniecznej do osiągnięcia stabilności finansowej oraz ewentualne ograniczenia normalnego podziału obciążeń spowodują najprawdopodobniej jeszcze większą pokusę nadużyć, którą trzeba będzie odpowiednio naprawić, aby zapobiec ponownemu stosowaniu niepożądanych zachęt i nadmiernie ryzykownym zachowaniom oraz aby utworzyć drogę do szybkiego powrotu do normalnych warunków rynkowych bez wsparcia publicznego.

Stosowanie skutecznych i proporcjonalnych środków ograniczających zakłócenie konkurencji

- 30) Środki mające na celu ograniczenie konkurencji powinny być dostosowane do konkretnych zakłóceń występujących na rynkach, na których działa bank będący beneficjentem po odzyskaniu rentowności na skutek restrukturyzacji, a jednocześnie być zgodne ze wspólną strategią i zasadami. Punktem wyjścia dla oceny Komisji dotyczącej konieczności podjęcia takich środków są wielkość, skala i zakres działań, jakie prowadził będzie bank po zrealizowaniu wiarygodnego planu restrukturyzacji zgodnie z sekcją 2. W zależności od charakteru zakłócenia konkurencji, można je naprawić za pomocą środków ukierunkowanych na pasywa lub aktywa⁽¹⁾. Charakter i forma takich środków zależą od dwóch kryteriów: po pierwsze od kwoty pomocy oraz warunków i okoliczności, w jakich ją przyznano, a po drugie od cech rynku lub rynków, na których bank będący beneficjentem pomocy będzie działał.
- 31) Jeśli chodzi o pierwsze kryterium, środki ograniczające zakłócenia konkurencji będą bardzo różne w zależności od kwoty pomocy, a także jej ceny i stopnia podziału obciążeń. Kwota pomocy będzie ustalana w tym przypadku zarówno w wymiarze bezwzględny (kwota otrzymanego kapitału, element pomocy w gwarancjach i środkach pomocy związanej z aktywami), jak i w stosunku do aktywów banku ważonych ryzykiem. Komisja weźmie pod uwagę całkowitą kwotę pomocy przyznanej beneficjentowi, łącznie z jakąkolwiek formą pomocy na ratowanie. Komisja uwzględni również zakres wkładu własnego beneficjenta i podziału obciążeń w okresie restrukturyzacji. Ogólnie rzecz biorąc, im większy jest zakres podziału obciążeń i wkładu własnego, tym mniejsze są skutki negatywne wynikające z pokusy nadużyć. W ten sposób potrzeba dalszej pomocy zostaje ograniczona⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zob. pkt 21.

⁽²⁾ Jeśli Komisja, zgodnie z komunikatem bankowym, komunikatem o dokapitalizowaniu i komunikatem w sprawie aktywów o obniżonej jakości, wyjątkowo zaakceptowała pomoc, która nie spełnia zasad przewidzianych w tych komunikatach, wynikające z tego posunięcia dodatkowe zakłócenia konkurencji będą wymagały dodatkowych mechanizmów strukturalnych lub zabezpieczających właściwe postępowanie. Zob. pkt 58 komunikatu w sprawie aktywów o obniżonej jakości.

32) Jeśli chodzi o drugie kryterium, Komisja przeanalizuje prawdopodobny wpływ pomocy na rynki, na których bank będący beneficjentem pomocy działa po zakończeniu restrukturyzacji. W pierwszej kolejności analizie poddany zostanie rozmiar i względne znaczenie banku na rynku lub rynkach, na których działa on po odzyskaniu rentowności. Jeżeli pozycja rynkowa banku po restrukturyzacji jest ograniczona, wówczas najprawdopodobniej nie będą konieczne dodatkowe ograniczenia w postaci transakcji zbycia lub zobowiązań zabezpieczających właściwe postępowanie. Środki zostaną odpasowane do konkretnych okoliczności rynkowych⁽¹⁾, aby zapewnić utrzymanie skutecznej konkurencji. W niektórych obszarach zbycie może wywołać niekorzystne skutki i może nie być konieczne do osiągnięcia pożądanych rezultatów; wówczas odpowiedniejsze może okazać się ograniczenie naturalnego wzrostu. W innych obszarach, szczególnie na rynkach krajowych z wysokimi barierami wejścia, zbycie może być konieczne w celu umożliwienia konkurentom rozwoju lub wejścia na rynek. Środki ograniczające zakłócenia konkurencji nie powinny stać na przeszkodzie powrotowi banku do rentowności.

33) Komisja zwróci także uwagę na ryzyko szkód, jakie restrukturyzacja może wyrządzić jednolitemu rynkowi, oraz będzie przychylnie oceniać środki przyczyniające się do otwartości i konkurencyjności rynków krajowych. Skoro celem pomocy jest podtrzymanie stabilności finansowej i kredytowania realnej gospodarki, to można uznać, że ma ona ważne dodatkowe pozytywne skutki, jeśli jednym z warunków jej otrzymania jest przestrzeganie przez bank będący beneficjentem pewnych poziomów kredytowania obowiązujących w innych państwach członkowskich niż państwo udzielające pomocy. Będzie to szczególnie istotne w przypadkach, gdy poziomy kredytowania są stosunkowo wysokie w porównaniu z wiarygodnym scenariuszem alternatywnym, jeśli osiągnięcie tych poziomów podlega odpowiedniemu monitoringowi (na przykład poprzez współpracę krajowych organów nadzorczych oraz organów państwa przyjmującego), jeśli system bankowy państwa przyjmującego jest zdominowany przez banki, których siedziby główne znajdują się za granicą, oraz jeśli takie zobowiązania kredytowe zostały skoordynowane na poziomie wspólnotowym (na przykład w ramach negocjacji w sprawie pomocy w odzyskaniu płynności).

Ustalenie odpowiedniej opłaty za pomoc państwa

34) Odpowiednia opłata z tytułu jakiegokolwiek interwencji państwa jest zasadniczo jednym z najodpowiedniejszych ograniczeń zakłóceń konkurencji, ponieważ ogranicza kwotę pomocy. Jeżeli z uwagi na stabilność finansową cenę wejścia ustalono na poziomie znacznie niższym od ceny rynkowej, w planie restrukturyzacji należy zweryfikować warunki wsparcia finansowego⁽²⁾, aby ograniczyć zakłócający skutek dotacji.

⁽¹⁾ W szczególności uwzględniane będą poziomy koncentracji, ograniczenia mocy produkcyjnych, poziomy rentowności oraz bariery wejścia i rozwoju.

⁽²⁾ Na przykład wspierając wcześniejszą spłatę pomocy państwa.

Środki strukturalne – zbycie i ograniczenie działalności gospodarczej

35) Na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z kryteriami przedstawionymi w niniejszej sekcji od banków korzystających z pomocy państwa można wymagać zbycia spółek zależnych lub oddziałów, portfeli klientów lub jednostek, lub też podjęcia innych działań tego rodzaju⁽³⁾, również na krajowym rynku detalicznym beneficjenta pomocy. Aby tego rodzaju środki zwiększyły konkurencję i przyczyniły się do rozwoju rynku wewnętrznego, powinny sprzyjać wchodzeniu konkurentów na rynek i działalności transgranicznej⁽⁴⁾. Zgodnie z wymogami przywrócenia rentowności Komisja przychylnie oceni takie środki strukturalne, jeśli są one podejmowane bez faworyzowania przedsiębiorstw w różnych państwach członkowskich i przyczyniają się w ten sposób do utrzymania rynku wewnętrznego w sektorze usług finansowych.

36) Wymagane może być także ograniczenie rozwoju banku na niektórych polach działalności gospodarczej lub obszarach geograficznych, na przykład poprzez środki zaradcze oparte na warunkach rynkowych, takie jak szczególne wymogi kapitałowe, jeśli konkurencja na rynku miałaby zostać osłabiona przez bezpośrednie ograniczenia rozwoju lub w celu ograniczenia pokusy nadużyć. Jednocześnie Komisja będzie przykładać szczególną wagę do konieczności unikania repatriacji kapitału i rozdrobnienia jednolitego rynku.

37) Jeżeli znalezienie kupca na spółki zależne, inne rodzaje działalności lub aktywa wydaje się obiektywnie trudne, Komisja przedłuży okres przysługujący na wdrożenie tych środków, jeśli otrzyma wiążący harmonogram ograniczania działalności (w tym oddzielenia konkretnych rodzajów działalności). Okres konieczny do wdrożenia tych środków nie powinien jednak być dłuższy niż pięć lat.

38) Dokonując w danej sprawie oceny wymaganego zakresu środków strukturalnych mających zaradzić zakłóceniom konkurencji oraz należycie uwzględniając zasadę równego traktowania, Komisja weźmie pod uwagę środki przedstawione w tym samym czasie w sprawach dotyczących tych samych rynków lub segmentów rynku.

⁽³⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji z dnia 21 października 2008 r. w sprawie C 10/2008 IKB, jeszcze nieopublikowana, oraz decyzja Komisji z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie N 244/2009 *Capital injection into Commerzbank*, (Dz.U. C 147, z 27.6.2009, s. 4).

⁽⁴⁾ Należy zauważyć, że obniżenie sumy bilansowej wynikające z odpisów, częściowo rekompensowane przez pomoc państwa, nie osłabia faktycznej pozycji rynkowej banku i w związku z tym nie może być uwzględniane przy dokonywaniu oceny tego, czy zachodzi konieczność zastosowania środków strukturalnych.

Unikanie wykorzystywania pomocy państwa do finansowania zachowań antykonkurencyjnych

- 39) Pomoc państwa nie może być wykorzystywana ze szkodą dla konkurentów, którzy nie dysponują podobnym wsparciem publicznym ⁽¹⁾.
- 40) Zgodnie z pkt 41 banki nie powinny wykorzystywać pomocy państwa na zakup konkurencyjnych przedsiębiorstw ⁽²⁾. Warunek ten powinien obowiązywać co najmniej przez trzy lata i może być przedłużony do końca okresu restrukturyzacji w zależności od zakresu, wysokości i czasu trwania pomocy.
- 41) W wyjątkowych okolicznościach i po wcześniejszym zgłoszeniu transakcje kupna mogą zostać zatwierdzone przez Komisję, jeśli stanowią one część procesu konsolidacyjnego koniecznego do przywrócenia stabilności finansowej lub do zapewnienia skutecznej konkurencji. Przy transakcji kupna należy przestrzegać zasad równych szans dla wszystkich potencjalnych nabywców, a jej wynik powinien gwarantować warunki skutecznej konkurencji na właściwych rynkach.
- 42) Jeżeli zbycie lub zakaz kupna nie są w danym przypadku odpowiednie, Komisja może zatwierdzić wprowadzenie przez państwo członkowskie mechanizmów wycofania, na przykład w formie opłaty dla beneficjentów pomocy. Umożliwiłoby to odzyskanie części kwoty pomocy od banku po przywróceniu jego rentowności.
- 43) Jeżeli banki otrzymujące pomoc państwa są zobowiązane spełnić pewne wymogi w zakresie kredytowania realnej gospodarki, muszą one udzielać pożyczek na zasadach komercyjnych ⁽³⁾.
- 44) Pomocy państwa nie można wykorzystywać w celu oferowania takich warunków (na przykład w zakresie oprocentowania lub zabezpieczenia), którym nie mogą sprostać konkurenci nieotrzymujący pomocy państwa. Jednak

w przypadkach, gdy ograniczenia nałożone na zachowania cenowe beneficjenta mogą być nieodpowiednie, ponieważ mogą na przykład spowodować ograniczenie skutecznej konkurencji, państwa członkowskie powinny zaproponować inne, bardziej odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia skutecznej konkurencji, na przykład środki wspierające wejście na rynek. Banki nie mogą również powoływać się na pomoc państwa jako swoją przewagę konkurencyjną, reklamując swoje oferty finansowe ⁽⁴⁾. Powyższe restrykcje powinny obowiązywać – w zależności od zakresu, wysokości i czasu trwania pomocy – przez okres od trzech lat do końca okresu trwania restrukturyzacji. Stanowiłyby one również wyraźne zachęty do jak najszybszej spłaty pomocy państwa.

- 45) Komisja zbada również stopień otwarcia rynku oraz zdolność sektora do radzenia sobie z problemami banków. W swojej ogólnej ocenie Komisja może uwzględnić ewentualne zobowiązania przedstawione przez beneficjenta lub zobowiązania państwa członkowskiego dotyczące przyjęcia środków ⁽⁵⁾ mających wspierać lepszą kondycję i większą konkurencyjność rynków, na przykład wspierając wejście na rynek i jego opuszczenie. W odpowiednich okolicznościach, tego rodzaju inicjatywy mogłyby towarzyszyć innym środkom strukturalnym lub dotyczącym odpowiednich zachowań, zwykle wymaganym od beneficjenta. Komisja może pozytywnie ocenić zobowiązanie państwa członkowskiego do wprowadzenia mechanizmów mających na celu uporanie się z problemami banku na wczesnym etapie, postrzegając to jako sposób na wspieranie lepszej kondycji i większej konkurencyjności rynków.

5. ZAGADNIENIA MONITOROWANIA I PROCEDURY

- 46) W celu kontroli właściwej realizacji planu restrukturyzacji Komisja będzie wymagać szczegółowych, regularnych sprawozdań. Pierwsze sprawozdanie powinno zazwyczaj wpłynąć do Komisji najpóźniej sześć miesięcy po zatwierdzeniu planu restrukturyzacji.
- 47) Po otrzymaniu zgłoszenia planu restrukturyzacji Komisja musi ocenić, czy dzięki jego realizacji możliwe będzie przywrócenie długoterminowej rentowności oraz odpowiednie ograniczenie zakłócenia konkurencji. W przypadku poważnych wątpliwości co do zgodności planu restrukturyzacji z odpowiednimi wymogami, Komisja jest zobowiązana wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, umożliwiając stronom trzecim przedstawienie uwag do środka pomocy i zapewniając w ten sposób przejrzyste i spójne podejście z zachowaniem zasad poufności stosowanych w postępowaniach w zakresie pomocy państwa ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawach NN 49/2008, NN 50/2008 i NN 45/2008 *Guarantees to Dexia* (jeszcze nieopublikowana), pkt 73, decyzja Komisji z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie N 574/2008 *Guarantees to Fortis Bank* (Dz.U. C 38 z 17.2.2009, s. 2), pkt 58 oraz decyzja Komisji z dnia 3 grudnia 2008 r. w sprawach NN 42/2008, NN 46/2008 i NN 53/A/2008 *Restructuring aid to Fortis Bank and Fortis Bank Luxembourg* (Dz.U. C 80 z 3.4.2009, s. 7), pkt 94. Na przykład, w pewnych okolicznościach bankowi można zabronić oferowania deponentom detalicznym najwyższych dostępnych na rynku stóp procentowych.

⁽²⁾ Przypomina się, że koszty restrukturyzacji należy ograniczyć do minimum niezbędnego do przywrócenia rentowności. Zob. pkt 23.

⁽³⁾ Kredyty udzielane na zasadach niekomercyjnych mogą stanowić pomoc państwa i mogą zostać zatwierdzone przez Komisję po wcześniejszym zgłoszeniu, jeśli są one zgodne ze wspólnym rynkiem, na przykład na mocy komunikatu Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego, (Dz.U. C 83 z 7.4.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie N 528/2008 *ING*, (Dz.U. C 328 z 23.12.2008, s. 10) pkt 35.

⁽⁵⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji 2005/418/WE z dnia 7 lipca 2004 r. dotycząca środków pomocy wdrożonych przez Francję na rzecz grupy Alstom, (Dz.U. L 150 z 10.6.2005, s. 24), pkt 204.

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji C(2003) 4582 z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie tajemnicy służbowej w decyzjach dotyczących pomocy państwa, (Dz.U. C 297 z 9.12.2003, s. 6).

48) Niemniej jednak Komisja nie ma obowiązku wszczynać formalnego postępowania, jeśli plan restrukturyzacji jest kompletny, a zaproponowane środki nie wzbudzają wątpliwości Komisji co do zgodności ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁾. Może to w szczególności dotyczyć przypadków, kiedy państwo członkowskie zgłosiło Komisji pomoc, której towarzyszy plan restrukturyzacji spełniający wszystkie warunki określone w niniejszym komunikacie, w celu uzyskania pewności prawnej co do koniecznych działań następczych. W takich przypadkach Komisja może przyjąć ostateczną decyzję stwierdzającą, że pomoc na ratowanie i pomoc na restrukturyzację są zgodne ze wspólnym rynkiem zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu.

6. TYMCZASOWY ZAKRES NINIEJSZEGO KOMUNIKATU

49) Niniejszy komunikat jest uzasadniony trwającym obecnie wyjątkowym kryzysem sektora finansów i dlatego okres

czasu. Dla oceny pomocy na restrukturyzację zgłoszonej Komisji najpóźniej w dniu 31 grudnia 2010 r., Komisja będzie stosować niniejszy komunikat. Jeśli chodzi o pomoc niezgłoszoną, zastosowanie będzie miało zawiadomienie Komisji w sprawie ustalania zasad stosowanych do oceny pomocy państwa niezgodnej z prawem ⁽²⁾. Komisja będzie stosować zatem niniejszy komunikat przy ocenie zgodności niezgłoszonej pomocy udzielonej najpóźniej w dniu 31 grudnia 2010 r.

50) Biorąc pod uwagę, iż niniejszy komunikat opiera się na art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu, Komisja może dokonać przeglądu jego treści oraz okresu obowiązywania, kierując się aktualną sytuacją na rynku, zdobytym doświadczeniem w rozpatrywaniu spraw oraz nadrzędnym interesem w utrzymaniu stabilności finansowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

Wzór planu restrukturyzacji**Przykładowy spis treści planu restrukturyzacji ⁽¹⁾**

1. Informacje dotyczące instytucji finansowej (opis jej struktury itp.)

(uwaga: można powtórzyć tutaj poprzednio przedstawione informacje, należy je jednak włączyć do niniejszego dokumentu i jeśli to konieczne zaktualizować)
2. Opis rynku i udziały w rynku
  - 2.1. Opis głównych właściwych rynków produktowych (podać różnice przynajmniej między rynkami: detalicznym, hurtowym, kapitałowym itp.)
  - 2.2. Obliczenie udziałów w rynku (na przykład rynek krajowy i europejski, w zależności od zasięgu geograficznego właściwych rynków)
3. Analiza przyczyn problemów instytucji (czynniki wewnętrzne)
4. Opis interwencji państwa i ocena pomocy państwa
  - 4.1. Informacja, czy instytucja finansowa lub jej spółki zależne otrzymały w przeszłości pomoc na ratowanie lub restrukturyzację
  - 4.2. Informacja w sprawie formy i wysokości wsparcia państwa lub korzyści finansowych związanych ze wsparciem. Powinna ona obejmować całą pomoc państwa otrzymaną jako pomoc indywidualną lub w ramach programu w trakcie okresu restrukturyzacji

(uwaga: cała pomoc musi być uzasadniona w planie restrukturyzacji, jak podano poniżej)
  - 4.3. Ocena wsparcia państwa zgodnie z regułami pomocy państwa oraz określenie kwoty pomocy
5. Przywrócenie rentowności
  - 5.1. Przedstawienie różnych założeń rynkowych
    - 5.1.1. Sytuacja początkowa na głównych rynkach produktowych
    - 5.1.2. Przewidywany rozwój sytuacji na głównych rynkach produktowych
  - 5.2. Przedstawienie scenariusza sytuacji bez udziału środka pomocy
    - 5.2.1. Wymagane dostosowania wprowadzone do początkowego planu biznesowego
    - 5.2.2. Przeszłe, bieżące i przyszłe wskaźniki adekwatności kapitałowej (kategoria 1, kategoria 2)
  - 5.3. Przedstawienie proponowanej przyszłej strategii instytucji finansowej oraz tego, jak doprowadzi ona do przywrócenia rentowności
    - 5.3.1. Sytuacja wyjściowa i ogólne ramy strategii
    - 5.3.2. Strategie indywidualne w rozbiciu na poszczególne obszary działalności instytucji finansowej
    - 5.3.3. Dostosowania do zmian zachodzących w otoczeniu regulacyjnym (lepsze zarządzanie ryzykiem, większe środki buforowe itp.)
    - 5.3.4. Potwierdzenie pełnego ujawnienia aktywów o obniżonej jakości
    - 5.3.5. W odpowiednich przypadkach – zmiana struktury własności

⁽¹⁾ Informacje wymagane do celów oceny rentowności mogą obejmować wewnętrzne sprawozdania i dane banku, jak również sprawozdania przygotowane przez organy państwa członkowskiego (w tym organy regulacyjne) lub dla tych organów.

- 5.4. Opis i przegląd różnych zaplanowanych środków mających na celu przywrócenie rentowności, ich koszt oraz wpływ na rachunek ZiS/bilans
  - 5.4.1. Środki na poziomie grupy
  - 5.4.2. Środki według obszarów działalności
  - 5.4.3. Wpływ każdego środka na rachunek ZiS/bilans
- 5.5. Opis skutków różnych środków mających na celu ograniczenie zakłócenia konkurencji (zob. pkt 7) pod kątem ich kosztów oraz wpływu na rachunek ZiS/bilans
  - 5.5.1. Środki na poziomie grupy
  - 5.5.2. Środki w różnych obszarach działalności
  - 5.5.3. Wpływ każdego środka na rachunek ZiS/bilans
- 5.6. Porównanie z opcjami alternatywnymi oraz krótka ocena porównawcza wpływu ekonomicznego i społecznego na poziomie regionalnym, krajowym i wspólnotowym (jej rozwinięcie jest wymagane głównie w przypadkach, gdy bank może nie spełniać wymogów ostrożnościowych w sytuacji braku pomocy)
  - 5.6.1. Opcje alternatywne: kontrolowana likwidacja, podział lub przejęcie przez inny bank i wynikające z tego skutki
  - 5.6.2. Ogólne skutki gospodarcze
- 5.7. Harmonogram realizacji poszczególnych środków oraz ostateczny termin realizacji całego planu restrukturyzacji (proszę zaznaczyć kwestie poufne)
- 5.8. Opis planu spłaty pomocy państwa
  - 5.8.1. Podstawowe założenia planu wycofania się z korzystania z pomocy
  - 5.8.2. Opis zachęt do wycofania się z korzystania z pomocy oferowanych przez państwo
  - 5.8.3. Plan wycofania się z korzystania z pomocy lub spłaty pomocy państwa do czasu pełnego wycofania się/pełnej spłaty
- 5.9. Rachunki zysków i strat/bilanse za ostatnie trzy lata i na kolejne pięć lat zawierające najważniejsze wskaźniki finansowe oraz analizę wrażliwości opartą na scenariuszach zakładających najlepsze i najgorsze sytuacje
  - 5.9.1. Podstawowy scenariusz
    - 5.9.1.1. Rachunek zysków i strat/bilans na poziomie grupy
    - 5.9.1.2. Najważniejsze wskaźniki finansowe na poziomie grupy (wskaźnik RAROC jako poziom odniesienia dla wewnętrznych kryteriów zwrotu z kapitału skorygowanego o ryzyko, CIR, ROE, itp.)
    - 5.9.1.3. Rachunek zysków i strat/bilans w rozbiciu na jednostki
    - 5.9.1.4. Najważniejsze wskaźniki finansowe w rozbiciu na jednostki (wskaźnik RAROC jako poziom odniesienia dla wewnętrznych kryteriów zwrotu z kapitału skorygowanego o ryzyko, CIR, ROE, itp.)
  - 5.9.2. Scenariusz zakładający najlepszą sytuację
    - 5.9.2.1. Podstawowe założenia
    - 5.9.2.2. Rachunek zysków i strat/bilans na poziomie grupy
    - 5.9.2.3. Najważniejsze wskaźniki finansowe na poziomie grupy (wskaźnik RAROC jako poziom odniesienia dla wewnętrznych kryteriów zwrotu z kapitału skorygowanego o ryzyko, CIR, ROE, itp.)

- 5.9.3. Scenariusz zakładający najgorszą sytuację – w przypadku przeprowadzenia lub zweryfikowania testu warunków skrajnych przez krajowe organy nadzoru konieczne jest przedstawienie metodyki, parametrów i wyników takiego testu ⁽¹⁾
    - 5.9.3.1. Podstawowe założenia
    - 5.9.3.2. Rachunek zysków i strat/bilans na poziomie grupy
    - 5.9.3.3. Najważniejsze wskaźniki finansowe na poziomie grupy (wskaźnik RAROC jako poziom odniesienia dla wewnętrznych kryteriów zwrotu z kapitału skorygowanego o ryzyko, CIR, ROE, itp.)
  6. Podział obciążeń – wkład w koszty restrukturyzacji ponoszony przez samą instytucję finansową i innych udziałowców (księgowa i rynkowa wartość holdingów)
    - 6.1. Ograniczenie kosztów restrukturyzacji do kosztów koniecznych do przywrócenia rentowności
    - 6.2. Ograniczenie kwoty pomocy (w tym informacje na temat ewentualnych postanowień dotyczących ograniczenia wypłaty dywidendy i odsetek od długów podporządkowanych)
    - 6.3. Zapewnienie znaczącego wkładu własnego (w tym informacje dotyczące wysokości wkładu pochodzącego od udziałowców lub wierzycieli podporządkowanych)
  7. Środki mające na celu ograniczenie zakłócenia konkurencji
    - 7.1. Uzasadnienie zakresu środków w powiązaniu z wysokością i skutkami pomocy państwa
    - 7.2. Środki strukturalne, w tym harmonogram i etapy procesu zbycia aktywów lub spółek zależnych/oddziałów, lub inne środki
    - 7.3. Zobowiązania zabezpieczające właściwe postępowanie, w tym powstrzymujące banki przed marketingowym wykorzystywaniem pomocy państwa jako przewagi konkurencyjnej
  8. Monitoring (ewentualne ustanowienie zarządcy)
-

⁽¹⁾ Test należy w możliwie największym stopniu oprzeć na wspólnych parametrach uzgodnionych na poziomie wspólnotowym (jak na przykład metodyka opracowana przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego), w odpowiednich przypadkach dostosowanych do szczególnych warunków danego kraju i banku. W odpowiednich przypadkach można rozważyć również przeprowadzenie odwrotnych testów warunków skrajnych lub podobnych działań.

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 sierpnia 2009 r.

(2009/C 195/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4101	AUD	Dolar australijski	1,7116
JPY	Jen	134,12	CAD	Dolar kanadyjski	1,5606
DKK	Korona duńska	7,4433	HKD	Dolar hong kong	10,9302
GBP	Funt szterling	0,85660	NZD	Dolar nowozelandzki	2,0985
SEK	Korona szwedzka	10,2375	SGD	Dolar singapurski	2,0450
CHF	Frank szwajcarski	1,5207	KRW	Won	1 762,49
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,3450
NOK	Korona norweska	8,6735	CNY	Yuan renminbi	9,6365
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3093
CZK	Korona czeska	25,568	IDR	Rupia indonezyjska	14 133,00
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,9882
HUF	Forint węgierski	272,66	PHP	Peso filipińskie	68,047
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	45,1050
LVL	Łat łotewski	0,7002	THB	Bat tajlandzki	48,021
PLN	Złoty polski	4,1645	BRL	Real	2,6281
RON	Lej rumuński	4,2188	MXN	Peso meksykańskie	18,2467
TRY	Lir turecki	2,1117	INR	Rupia indyjska	68,8060

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5604 – Dong/Kom-Strom)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/C 195/06)

1. W dniu 12 sierpnia 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Dong Naturgas A/S, kontrolowane przez Dong Energy A/S („Dong”, Dania), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Kom-Strom AG („Kom-Strom”, Niemcy) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa Dong: poszukiwanie i produkcja gazu ziemnego i ropy naftowej, wytwarzanie, wprowadzanie na rynek i sprzedaż energii w Danii oraz w Europie Północnej,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Kom-Strom: dostawy energii (działalność hurtowa i sprzedaż) w Niemczech.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301 lub 22967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5604 – Dong/Kom-Strom, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5421 – Panasonic/Sanyo)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/C 195/07)

1. W dniu 11 sierpnia 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Panasonic Corporation („Panasonic”, Japonia) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Sanyo Electric Co., Ltd. („Sanyo”, Japonia) w drodze publicznej oferty przejęcia.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku Panasonic: opracowywanie, produkcja i sprzedaż produktów audiowizualnych i komunikacyjnych, sprzętu gospodarstwa domowego, części i urządzeń elektronicznych (w tym baterii), produktów przemysłowych i innych,
  - w przypadku Sanyo: opracowywanie, produkcja i sprzedaż produktów konsumpcyjnych, urządzeń ogólnodostępnych w obrocie, części elektronicznych (w tym baterii), sprzętu do logistyki przemysłowej oraz urządzeń do konserwacji.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301 lub 22967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5421 – Panasonic/Sanyo, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>